

Entrevius d'ACCIO

UNES PARAULES DE L'ALCALDE

Anem a celebrar la primera entrevista amb cert temor que augmenta molt més tantost hem sentit ressonar a dintre el timbre de la porta de la casa del senyor Alcalde.

—Què s'els ofereix?—ens pregunta amablement la serventa que ens ha vingut a obrir.

—El senyor Rosàs?

—Si senyor.

Li allarguem una tarja amb una petita inscripció i ens fa passar directament al despatx, tot preguntant-nos que esperessim.

Pocs moments després saludarem al nostre Alcalde i li exposarem l'objecte de la visita.

—Així es tracta d'una entrevista?

—Tant com un enterviu.....

—Bé bé, estic a la seva disposició.

Llapís i quartel·les a la vista i som-hi.

—Quin efecte va produir-li el canvi de govern, si és que pot dir-s'en ben bé un canvi?

—Va fer-me una impressió agradable; va semblar-me que la llibertat que mancava al poble estava en vies de tornar a la normalitat.

—Res més?

—Res més.

—I el seu nomenament?

—Jo em considerava amb poques aptituds per desempenyar el càrrec que ocupo, però encara que entenc que els pobles haurien de poder nomenar-se a llur albir, el seu Alcalde, donades les actuals circumstàncies de què al poble no se li pogué concedir una representació més directa, vaig acceptar el càrrec amb ver esperit de sacrifici vers els meus conciutadans.

—La situació actual de Granollers en el seu aspecte general?

—Considero que és un moment de iniciació per a la independència del esperit públic i no cal dir que tots els meus desitjos són de què segueixin una evolució cap el progrés comunal,

—Quina impressió va causar-li l'entrada a l'Ajuntament, i quin concepte li mereix l'actuació del darrer?

—Avui estem practicant una revisió; en concret no puc dir res: la primera impressió però és de

una completa desorganització. Millor dit, considero que l'actuació del darrer Ajuntament ha estat funesta per el poble, puix que s'han establert despeses extraordinàries, augment de personal i demés, que han obligat a reforçar els ingressos amb una forma desproporcionada a la capacitat tributària dels veïns de nostra ciutat.

—Perquè, doncs, no es procedeix a una supressió de personal o almenys a un canvi que és el que el poble desitja?

—Jo no vull despatxar a ningú sense un fonament que ho justifiqui. Però això sí, el dia que el tingui, procediré a una completa organització en els serveis.

—Quin projecte pot avançar-nos dels que es proposen portar a terme?

—Nosaltres de projectes solament en podem tenir un, de moment, i és solucionar de la millor manera possible l'emprèstit, aquesta càrrega feixuga que com llosa de plom pesa damunt del poble.

—Referent a reformes, tenen projectat quelcom?

—Cal fer-los a base dels presupostos ordinaris; establint consignacions a tal objecte i dintre un determinat nombre d'anys, cercant sempre la major economia amb les despeses. Els projectes depenen d'intermediates resolucions.

—No creu que es procedia amb molta injustícia en els pagaments que s'imposaven als ciutadans?

—Sí; aquestes càrregues que s'imposaven al poble cal tractar-les amb molta equitat; sobretot l'inquilinat puix que la classe obrera en surt molt perjudicada i això cal arreglar-ho immediatament.

—Per què no es donen satisfaccions a la ciutat de les seves actuacions en son benefici?

—Dintre de poc crec poder-ne donar sobre els diferents aspectes que més l'atanyen i interessen.

—El consistori es favorable als seus projectes?

—Sí, contra el que s'ha dit, tinc una majoria favorable.

—La placa del carrer del Dr. Rober?

—Espero tenir una placa del carrer de Catalunya per a posar-les totes dues.

—La situació política del senyor.....?

—No cal parlar d'una actuació fracassada hem de mostrar-nos estoics com davant d'una cosa que s'ha acabat, la qual el poble amb unanimitat ja ha pronunciat el seu anatema.

... però no ens ha deixat acabar.

Efemèrides granollerines

El dia 4 d'octubre de l'any 1928, va acordar-se la contractació de un emprèstit de dos milions de pessetes per l'Ajuntament de la Ciutat (gravant per tant l'erari del comú per trenta anys) aprovant-lo amb el seu vot els senyors **Paulí Torras, Josep Creus, Josep Jonch, Alfred Baró, Amadeu Barbany, Genís Valls, Joan March, Boi Rosquelles, Josep Marimón i Lluís Vallcorba.**

Els Srs. **Ramon Novellas, Julià Estrada i Francesc Torras,** regidors també en aquella època, no varen assistir a la sessió, però no havent protestat en temps oportú tàcitament subscrigieren l'acord.

Curareu el vostre estómac prenent: **DIGESTONA CHORRO**